

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Er/391/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615206908
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2025:6615206908.3

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 proti povinnému A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zast. JUDr. Henrietou Čabanovou, advokátkou, advokátska kancelária so sídlom M. Rázusa 35, Lučenec, o vymoženie 625,00 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Zámocká 30, Bratislava pod sp.zn. EX 24454/2023 (pôvodne vedená JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp.zn. EX 11610/2015), o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Exekúcia sa zastavuje.

II. Námietkam povinného proti trovám exekúcie sa nevyhovuje.

odôvodnenie:

1. Súdny exekútor postúpil súdu podanie povinného, doručené mu dňa 12.05.2025, označené ako „Žaloba o zastavenie exekúcie č. EX 11610/15 a č. EX 24454/23 podľa § 57 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, Námietky proti exekučnému konaniu, Námietky proti trovám exekúcie a príslušenstvu a Žaloba o ochranu práv ohrozeného spotrebiteľa“, ktoré súd podľa obsahu posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie, berúc do úvahy skutočnosť, že upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa XX.XX.XXXX. Povinný návrh odôvodnil tým, že exekúcia je preukázateľne neprípustná pre rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a unijným právom, pretože mu boli odňaté ústavné práva v právnej veci nekorektného oprávneného/dodávateľa.

Okrem toho má povinný podozrenie, že súdny exekútor nekoná v súlade s ustanoveniami Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, podľa ktorého sa zo zákona rušia staré exekúcie s dôrazom na výťažok dosiahnutý exekúciou v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní zastaviť.

Spornú pohľadávku neuznáva čo do dôvodu aj do výšky, pretože exekúcia je vedená na základe nespôsobilého právneho titulu a z dôvodu opatrnosti vznáša námietku premlčania.

Popiera nárok oprávneného v celom rozsahu a argumentuje tým, že rozhodnutie, na základe ktorého je vykonávaná predmetná exekúcia je nespôsobilým a neúčinným exekučným titulom. Poukazuje na to, že súd je zo zákona povinný ex offo skúmať dôvody exekúcie a samotný exekučný titul ako aj súlad exekučného titulu so zákonom.

Úverová zmluva, podľa ktorej dodávateľ/oprávnený poskytol dlžníkovi/povinnému finančné služby, a z ktorej pochádza nárok oprávneného, je spotrebiteľskou zmluvou a tá preukázateľne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom spotrebiteľ nie je neprijateľnými podmienkami viazaný.

Pri uzatváraní zmluvy oprávnený použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky – neprimerane vysoká odplata v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúca úžeru, neprimerane vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru, nečitateľné obchodné podmienky, o čom sa spotrebiteľ dozvedel až teraz.

V tejto súvislosti povinný poukázal na Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl. 3 ods. 2) podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou, pričom podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice nekalá podmienka uvedená v článku 3 je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú kompenzáciu.

Povinný má za to, že konanie oprávneného bolo účelové, jeho cieľom bolo znemožniť dosiahnutie ochrany spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere. Oprávnený použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol ním vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou a nedbal na zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa.

Zároveň povinný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 57/2005 zo dňa 01.07.2010 a 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, v ktorých bol vyslovený právny názor, že v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej finančnej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom.

Svoje argumenty povinný oprel tiež o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19Co/44/2014, v zmysle ktorého je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi služba za cenu prevyšujúcu primeranú cenu porovnateľných služieb poskytovaných úverovými spoločnosťami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je zmluva neplatná v celom rozsahu.

V súvislosti s nadobudnutím účinnosti Zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ZoUNEK) vyjadril povinný pochybnosť o tom, či súdny exekútor postupoval v súlade s ustanoveniami tohto zákona, keďže ZoUNEK sa týka exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 a vzťahuje sa na dve veľké skupiny starých exekúcií. Prvá skupina sú staré exekúcie, ktoré sa zastavujú priamo nadobudnutím účinnosti ZoUNEK, t.j. dňa 1. januára 2020. Druhá skupina starých exekúcií sa zastavuje (zo zákona), ak po účinnosti ZoUNEK nastanú podmienky uvedené v § 2 ods. 1 ZoUNEK.

Záverom svojho podania povinný uvádza, že podáva aj námietky proti trovám exekúcie a príslušenstvu, pretože nie je v súlade s unijným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie, čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam povinný žiada súd, aby predmetnú exekúciu zastavil.

2. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že na základe vykonateľného exekučného titulu – D. E. D. E. E. F. E. XXXXX/XX bola povinnému uložená povinnosť uhradiť pohľadávku vo výške 625,- Eur s príslušenstvom (ďalej len „exekučný titul“). Pohľadávka nie je do dnešného dňa uhradená v celom rozsahu.

V zmysle uvedeného má oprávnený za to, že berúc do úvahy ustanovenia Exekučného poriadku týkajúce sa podania a odôvodnenia návrhu na zastavenie exekúcie, návrh na zastavenie exekúcie povinného nespĺňa zákonom ustanovené podmienky, preto nie je daný dôvod na to, aby mu súd vyhovel a exekúciu zastavil. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od jej vykonania z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje procesný prostriedok, ktorý smeruje proti exekúcii a vedie k zastaveniu exekúcie, t. j. k trvalému upusteniu od jej vykonania, a to na základe zákonom predvídaných hmotnoprávných a procesnoprávných skutočností. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a namietat' sa môžu také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku.

Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dohodnutej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle rozhodcovskej zmluvy článku II - predmet zmluvy v bode 1 sa uvádza: „Zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) alebo pred príslušným

všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde“. Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd.

Na podporu uvedených tvrdení oprávnený poukázal na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 12Cb/114/2014-104 zo dňa 16.03.2017, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/1464/2015 zo dňa 13.11.2017 a rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6C/176/2014-75.

Podľa odbornej literatúry rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je pre spotrebiteľa nevýhradná (t.j. dáva mu možnosť vždy sa pred podaním žaloby proti dodávateľovi rozhodnúť, či ju podá na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde) nebude dotknutá ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka (Magál, M. – Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 2008, č. 4, s. 616 a nasl.). Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu.

Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči uvedenej osobe rozhodcu. V takomto prípade sa oprávnený domnieva, že nedošlo k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Ak by mal predsa len žalovaný, v tomto konaní povinný, pochybnosti o stanovenom rozhodcovi a domnieval sa, že ide o sudcu, ktorý rozhoduje zaujato a nespravodlivo, mohol podať námietku predpojatosti. V takomto prípade môže každá strana použiť postup podľa § 9 ZoRK a vzniesť námietku predpojatosti voči rozhodcovi, o ktorej sa dozvedela buď z oznámenia rozhodcu o vzťahu k veci alebo k stranám, alebo z iných dôvodov, o ktorých sa dozvedela po ustanovení rozhodcu. Povinný mal možnosť tak urobiť v žalobnej odpovedi, nakoľko v každom jednom prípade je zasielaná výzva na žalobnú odpoveď.

Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty povinného, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie.

Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti.

Oprávnený konštatuje, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (avšak oprávnený popiera, že by sa v danom prípade jednalo o spotrebiteľa a o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) vyplýva jednoznačne z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. v) Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 394/2011 Z.z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej Smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1), ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Tento záver je uvedený o.i. aj v odbornej literatúre: Raban, P.: Autorizovaní rozhodcovia alebo adjudikátori? Je efektívne zabezpečená spravodlivosť v spotrebiteľských vzťahoch? Bulletin advokacie, 2010, č. 6, s. 18.

Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov. Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch vyplýva aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry.

Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch bola priznaná rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 2. marca 2011, sp. zn. 12 Cmo 13/2010, pričom tento súd výslovne uviedol, že existencia rozhodnutia ESD č. C-168/05 vo veci Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milenium SL. v zmysle jeho bodov č. 36-39 nestanovuje povinnosť národného súdu prehlásiť rozhodcovskú doložku z úradnej moci za neplatnú a vyvodiť z toho ďalšie dôsledky.

Prípustnosť rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch bola v podobe odmietnutia vecného prieskumu rozhodcovských rozsudkov potvrdená o.i. aj rozsudkom Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30. októbra 2009, sp. zn. 33 Cdo 2675/2007, ako aj rozsudkom Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 1. marca 2011, sp. zn. 19Co 481/2010 publikovaného na www.proflpravo.cz. Rozsudkom Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29. júna 2010, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 bolo popri pripustení rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore uvedené, že rozhodcovská doložka bola písaná dobre čitateľným písmom a spotrebiteľ dobre vedel, že text, ktorý podpisuje, obsahuje rozhodcovskú doložku, ako aj to, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore potvrdil Najvyšší súd ČR aj svojím uznesením zo dňa 28. apríla 2010, sp. zn. 23 Cdo 4895/2010. Uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. marca 2009, sp. zn. 32 Cdo 1590/2008 s právnou vetou: v prípade spotrebiteľskej zmluvy nie je dojednanie rozhodcovskej doložky vylúčené bolo publikované pod číslom C 7386 v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, ako aj v systéme www.beck-online.cz.

Odborná literatúra použitie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore pripúšťa, pričom oprávnený odkazuje na: G., H. – C., B.: Rozhodcovské konanie ako vhodný prostriedok riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom. *Obchodnoprávna revue*, 2010, č. 6 a 7, s. 168 a nasl. a 189 a nasl.; Nový, Z.: Spotrebiteľské úvery a rozhodcovské konanie. *Jurisprudence*, 2010, č. 7, s. 22 a nasl.

Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). V prípade, že rozhodcovskú zmluvu žiadateľ neuzavrie, eventuálny spor zo zmluvy o úvere sa bude riešiť súdnou cestou.

Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň oprávnený poukazuje, že povinný svojím podpisom zo dňa XX.XX.XXXX vyhlásil, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzavretím.

Pokiaľ by súd nevyhovел argumentácii oprávneného, znamenalo by to znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre oprávneného, pričom zo Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v čase uzatvorenia zmluvy o úvere v žiadnom prípade nevyplýva úmysel zákonodarcu zakázať rozhodcovské konanie úplne, iba ho obmedziť. Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch navyše vyplýva jednoznačne aj z odporúčania komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov.

Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený požiadal príslušný exekučný súd, aby vydal nasledovné uznesenie: I. Súd odmieta podanie povinného. II. Exekúcia vedená pod sp. zn. 9Er/391/2015 pokračuje.

3. Súdny exekútor v súvislosti s návrhom povinného na výzvu súdu oznámil, že predmetná exekúcia nebola zastavená s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože v prospech predmetnej exekúcie eviduje súdny exekútor nasledovné prijaté platby: zo dňa XX.XX.XXXX v sume XX,XX eur, zo dňa XX.XX.XXXX v sume XX,XX eur, zo dňa XX.XX.XXXX v sume XX,XX eur a zo dňa XX.XX.XXXX v sume XXX,XX eur.

4. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Exekučné konanie sa začalo pred 1. aprílom 2017, preto súd postupoval podľa Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“).

6. Súd zo spisu zistil, že exekučné konanie bolo začaté dňa XX.XX.XXXX, kedy bol do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaný návrh na vykonanie exekúcie. Okresný súd Lučenec poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na vymoženie predmetnej pohľadávky a trov exekúcie. Nástupcom

pôvodného súdneho exekútora sa od 01.11.2023 stal súdny exekútor JUDr. Ladislav Jakubec, Exekútorový úrad Bratislava.

7. Exekučným titulom, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia, A. D. D. E. D. E. F. E. E. D. I., E. E. B. D. X, J., K.: XX XXX XXX, D.

A. H. D. L. E.. E. XXXXX/XX F. M. XX.XX.XXXX. Predmetným rozsudkom bola žalovanému (povinnému) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) istinu vo výške 675,00 eur, známy úrok vo výške 2,81 eur, poplatok vo výške 476,00 eur, úrok vo výške 32 % ročne zo sumy 675,00 eur od 20.11.2012 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.151,00 eur od 09.09.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 312,00 eur, trovy mediačného konania vo výške 249,79 eur, poplatok za upomienky vo výške 32,00 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 426,58 eur. Uvedené nároky rozhodcovský súd povolil žalovanému zaplatiť žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 180,00 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 15.12.2014 a vykonateľným dňa 18.12.2014.

8. Súd po preskúmaní spisového materiálu a Zmluvy N. O. P. XXXXXXXXXX F. M. XX.XX.XXXX uzavretej medzi oprávneným a povinným, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, mal za nepochybné, že zmluva, ktorá bola uzavretá medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou, keďže z nej nevyplýva, že povinný je podnikateľským subjektom a že by bol pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu možno uvedený právny vzťah považovať za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, pričom úver je súčasne aj spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

9. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzatvorenia zmluvy) je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatvorení a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Z rozhodcovského rozsudku, ktorý je v tejto veci exekučným titulom je zrejmé, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa XX.XX.XXXX. V zmysle čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplatení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu, uplatnenia práv z takto vyplatenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho poriadku. Podľa bodu 2 uvedeného článku rozhodcovskej zmluvy zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Podľa bodu 3 citovaného článku II zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od

uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

11. Podľa § 41 ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

12. Spôsobilý exekučný titul je jednou zo základných podmienok exekučného konania, nedostatok ktorej je neodstrániteľný a je dôvodom na zastavenie exekúcie. Pokiaľ teda súd zistí, že exekučný titul predložený oprávneným nespĺňa formálne alebo obsahové náležitosti, môže exekúciu zastaviť.

13. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje v prvom rade tým, že exekučný titul je nespôsobilý a neúčinný.

14. Preskúmaním rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa XX.XX.XXXX súd dospel k záveru, že táto je individuálne dojednaná. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere a povinný mal možnosť od zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 10 dní od uzavretia zmluvy. Povinný bol so zmluvou oboznámený, dňa XX.XX.XXXX túto podpísal, a preto aj keď rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári, je potrebné túto považovať za individuálne dojednanú.

15. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že právomoc rozhodcovského súdu odvíjajúca sa od platnosti, resp. neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, súd už v tomto exekučnom konaní posudzoval na základe návrhu povinného, kedy uznesením č.k. 9Er/391/2015-37 zo dňa 05.11.2020 návrh povinného na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej zastavenie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.03.2021 v spojení s uznesením č.k. 41CoE/8/2021-63 zo dňa 17.02.2021, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici o odvolaní povinného rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 9Er/391/2015-37 zo dňa 05.11.2020 potvrdil s odôvodnením: „Preskúmaním rozhodcovskej zmluvy v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi oprávneným a povinným dňa XX.XX.XXXX tvorí samostatnú časť, t.j. samostatnú listinu a ktorú povinný podpísal. Rozhodcovská zmluva tiež obsahuje vyhlásenie dlžníka - povinného, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy a vyhlásenie o tom, že bol pred uzavretím tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že povinný ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd preto považoval námietku povinného, že rozhodcovská zmluva uzavretá medzi ním a oprávneným je neplatná z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku za nedôvodnú.“

16. Rozhodcovská zmluva, ktorá založila legitimitu pre exekučný titul, bola teda v zmysle vyššie uvedeného dojednaná individuálne. Následne vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je v tejto veci exekučným titulom, bol vydaný rozhodcovským súdom ako orgánom, ktorý mal právomoc vec prejednať a rozhodnúť.

17. Ako ďalší dôvod na zastavenie exekúcie povinný uvádza výšku pohľadávky, pričom poukazuje na neprimerane vysokú odplatu, vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru.

18. V každom štádiu exekučného konania je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať (či už na návrh alebo z úradnej povinnosti), či tu nie je daný niektorý z dôvodov, pre ktorý by musel exekúciu zastaviť. Pri rozhodovaní o zastavení exekúcie je súd viazaný § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorom sú taxatívne vymenované dôvody, pre ktoré je možné prebiehajúcu exekúciu zastaviť.

19. Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 800,- eur, pričom povinný sa zaviazal zaplatiť oprávnenému túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 700,- eur v dvanástich mesačných splátkach po 125,- eur, t.j. celkom vo výške 1.500,- eur, počnúc dňom XX.XX.XXXX. Zároveň je uvedená výške RPMN 261,44 %.

20. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Súd preskúmal zmluvu o úvere, ktorá bola základom pre vydanie rozhodcovského rozsudku, t.j. exekučného titulu v tejto exekučnej veci a zistil, že v zmluve o úvere absentuje údaj o zmluvnom úroku, v dôsledku čoho je potrebné považovať úver v súlade s § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

24. Napriek uvedenému sa v predmetnej exekúcii od povinného vymáha okrem istiny a úroku z omeškania aj úrok vo výške 32 % z neuhradenej istiny, poplatky a zmluvná pokuta, na zaplatenie čoho povinného zaväzuje exekučný titul.

25. Zároveň súd podporne uvádza, že pokiaľ by aj bol zmluvný úrok dojednaný vo výške 32 % ročne, bol by tu dôvod považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko jeho výška je neprimeraná. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012): „neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Priemerná úroková sadzba zo spotrebiteľských úverov v trvaní do jedného roka (vrátane) bola v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným vo výške 9,23 % ročne. Z uvedeného je zrejmé že uplatnená výška úroku predstavuje viac než trojnásobok priemernej úrokovej sadzby z úverov.

26. Podľa § 57 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom.

27. Zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2015 doplnil ustanovenie § 57 ods. 1 Exekučného poriadku o nový dôvod zastavenia, ktorým je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom. V dôvodovej správe sa uvádza: „Zavádza sa v poradí nový dôvod zastavenia exekúcie založený na výkone exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom. Rozpor s verejným poriadkom bude integrovať všetky podstatné prípady presadenia hodnôt dobrých mravov, spravodlivosti, ktoré zakladajú hodnotové zázemie spoločnosti a ústavného právneho poriadku Slovenskej republiky. Dôvod zastavenia exekúcie je koncipovaný bez bližšej špecifikácie zložiek exekučného titulu, ktoré môžu zakladať rozpor s verejným poriadkom a v tomto prípade postačí, ak samotný výkon takýto rozpor zakladá.“ Podstata novozavedeného pravidla znamená rozšírenie oprávnení exekučného súdu, ktorý aj pri existencii formálno-právne perfektného exekučného titulu môže realizovať svoje oprávnenia tak, že „vstúpi“

priamo do jeho obsahu a odstráni za účelom ochrany elementárnych spoločenských hodnôt vzniknuté pochybenia.

28. Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že exekučný titul je vydaný v rozpore so zákonom, pričom na túto skutočnosť nebolo pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku prihliadnuté, čo zakladá dôvod pre zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. l/ Exekučného poriadku, preto súd exekúciu zastavil (l.výrok)

29. I keď súd exekúciu zastavil pre rozpor výkonu exekučného titulu s verejným poriadkom, pre úplnosť sa vysporiadal aj s námietkou premičania, ktorú povinný zároveň vzniesol.

30. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 110 od. 1 OZ ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty.

32. Toto ustanovenie obsahuje odchýlku od všeobecnej úpravy premičacej doby, na základe ktorej sa v ňom uvádzajú prípady práv, ktoré sa premičujú v desaťročnej premičacej dobe. Ide o práva zistené na to povolaným orgánom alebo potvrdené iným spoľahlivým spôsobom, o existencii ktorých by preto nemali byť žiadne pochybnosti.

33. Hovoríme o tzv. judikovanom práve (pohľadávke), ktoré sa premičuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť, resp. deň po lehote určenej na plnenie (tzv. paričnej lehoty podľa § 232 ods. 3 CSP).

34. Nakoľko pohľadávka oprávneného bola priznaná rozhodnutím rozhodcovského súdu, je z vyššie citovaného zákonného ustanovenia zrejmé, že sa na ňu vzťahuje desaťročná premičacia doba, ktorá začala plynúť až po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie, t.j. až po dni XX.XX.XXXX. Pohľadávka oprávneného sa teda mohla najskôr premičať dňa XX.XX.XXXX, návrh na vykonanie exekúcie však bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa XX.XX.XXXX.

35. Podľa § 112 OZ ak veriteľ v premičacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premičacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

36. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v tomto exekučnom konaní nebola premičaná.

37. Súd považuje za potrebné poukázať aj na skutočnosť, že predmetná exekúcia spĺňa zákonnú definíciu starej exekúcie, keďže začala pred 1. aprílom 2017, pričom prvotné poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa XX.XX.XXXX.

38. Podľa § 233a Exekučného poriadku postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 upravuje osobitný zákon.

39. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v texte ďalej len ako „ZoUNEK“) tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

40. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2, b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu

alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatnej hodnoty, c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie;1) na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

41. Podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o

a) vymoženie pohľadávky na výživnom,

b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,

c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,

d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,

e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,

f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur,

g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

42. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

43. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o zastavení starej exekúcie.

44. ZoUNEK, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. 01. 2020, sa vzťahuje aj na dané exekučné konanie, keďže toto konanie sa začalo pred 31. 03. 2017. Staré exekúcie sa podľa ZoUNEK zastavujú iba v prípade, že spĺňajú podmienky z tohto zákona vyplývajúce. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK sa zo zákona zastavujú staré exekúcie, v ktorých uplynula rozhodná doba (ide o dobu piatich rokov plynúcu od doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - § 3 ods. 1 ZoUNEK), ale iba v prípade, že vo veci nejde o niektorú z výnimiek zo zastavenia starých exekúcií podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK alebo podľa § 4 ZoUNEK. Jednou z týchto (relatívnych) výnimiek je podľa § 4 ods. 2 písm. b) ZoUNEK rozhodovanie súdu o zastavení starej exekúcie. V danom exekučnom konaní podal povinný dňa XX.XX.XXXX (teda ešte pred účinnosťou ZoUNEK) návrh na zastavenie tejto (starej) exekúcie. Keďže ku dňu nadobudnutia účinnosti ZoUNEK súd rozhodoval o zastavení exekúcie na podklade návrhu povinného, nedošlo k zastaveniu starej exekúcie podľa ZoUNEK, pretože rozhodná doba sa predlžuje o 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

45. Zároveň v exekúcii súdny exekútor vymohol dňa XX.XX.XXXX sumu XX,XX eur, dňa XX.XX.XXXX sumu XX,XX eur, dňa XX.XX.XXXX sumu XX,XX eur a dňa XX.XX.XXXX sumu XXX,XX eur, ktorá skutočnosť predstavuje absolútnu výnimku a k zastaveniu exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného by tak mohlo dôjsť najskôr 18 mesiacov po dosiahnutí výťažku presahujúceho 15,- eur.

46. Povinný zároveň v návrhu namietal aj výšku trov exekúcie.

XX. Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

48. Upovedomenie o začatí exekúcie a o predbežných trovách vydané súdnym exekútorom bolo povinnému doručené dňa XX.XX.XXXX (zistené z predloženej doručenky). Námietky proti trovám exekúcie boli doručené súdnemu exekútorovi dňa XX.XX.XXXX. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia môže účastník konania vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. Lehota na podanie námietok proti trovám exekúcie povinnému márne uplynula dňom XX.XX.XXXX. Vzhľadom na skutočnosť, že lehota na vznesenie námietok proti

trovám exekúcie je lehotou zákonnou, súd túto lehotu nemôže predĺžiť, ani odpustiť jej zmeškanie. Preto súd námietkam povinného proti trovám exekúcie ako oneskorene podaným nevyhovel (II.výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).